

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1991-1992

6 NOVEMBRE 1991

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**garantissant un droit
à un approvisionnement minimum d'eau
aux personnes physiques et interdisant
les coupures unilatérales
de fourniture**

(déposée par MM. Drouart et cs.)

DEVELOPPEMENTS

1. Données du problème

Le Conseil régional a voté, il y a quelques mois, un projet d'ordonnance relatif au droit à la fourniture minimale d'électricité. Malgré sa portée très limitée – surtout si on le compare à la proposition d'ordonnance garantissant un minimum de fourniture d'eau, de gaz et d'électricité aux personnes physiques et interdisant les coupures unilatérales de fourniture (Doc. A 56/1) – ce texte a le mérite de consacrer le principe d'un droit à une forme d'énergie primaire à certaines catégories d'usagers.

Au même titre que la fourniture minimale garantie d'électricité, la distribution obligatoire d'une quantité minimale d'eau introduit une dimension de service public, justifiée par la nature des prestations fournies, dans la relation entre la société distributrice et le consommateur. Le sacro-saint impératif de l'équilibre financier des sociétés cède, pour une fois, le pas à la nécessité de fournir à chacun un minimum d'énergie, au nom du droit de mener une vie conforme à la dignité humaine, consacré par les conventions internationales.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1991-1992

6 NOVEMBER 1991

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**houdende een recht
op een minimumlevering van water
aan natuurlijke personen en het verbod
eenzijdig de levering af te sluiten**

(ingediend door de heer Drouart c.s.)

TOELICHTING

1. Gegevens van het vraagstuk

Enkele maanden geleden heeft de hoofdstedelijke Raad een ontwerp van ordonnantie goedgekeurd met betrekking tot het recht op een minimumlevering van elektriciteit. Ondanks zijn beperkte draagwijdte – vooral in vergelijking met het voorstel van ordonnantie houdende een minimale levering van water, gas en elektriciteit aan natuurlijke personen en het verbod eenzijdig de levering af te snijden (Stuk A-56/1) – heeft deze tekst toch de verdienste het recht op een vorm van basisenergie te bevestigen voor bepaalde categorieën gebruikers.

Op dezelfde wijze als de gewaarborgde minimumlevering van elektriciteit, wordt, door de verplichte voorziening in een minimumlevering van water, aan de relatie tussen verdeelmaatschappij en verbruiker een dimensie van openbare dienstverlening toegevoegd, die wordt verantwoord door de aard van de geleverde diensten. Het onaantastbare voorschrift van het financieel evenwicht van de maatschappijen ruimt voor één keer plaats voor de noodzaak om een ieder een minimum aan energie te leveren, omwille van het recht op een menswaardig bestaan dat in de internationale verdragen wordt bekrachtigd.

2. Les coupures d'eau sont en contradiction avec les conventions internationales

Les textes établissant les Droits de l'Homme sont à considérer avec la plus haute attention dans le débat politique et d'éthique posé ici : à la fin du XXme siècle, dans un état démocratique, un habitant peut-il être privé de la fourniture d'un bien vital, l'eau ?

Même si certaines conventions n'ont qu'une valeur morale comme la Déclaration universelle des Droits de l'Homme, d'autres ont une force contraignante comme la Convention européenne des Droits de l'Homme. Couper l'eau unilatéralement par défaut de paiement dans des logements habités est en contradiction avec plusieurs articles de ces conventions.

Citons :

- l'égalité en *dignité* et en droit de tous les êtres humains, affirmée en tête de la Déclaration universelle des Droits de l'Homme (art. 1);
- l'interdiction de soumettre quiconque à des *traitements inhumains et dégradants*, établie simultanément par la Déclaration universelle (art. 5), la Convention européenne (art. 3) et le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (art. 7);
- le droit pour toute personne à un *niveau de vie suffisant* pour assurer sa santé, son bien-être et ceux de sa famille, affirmé par la Déclaration universelle (art. 25) et par le Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (art. 12) et confirmé par la Charte sociale européenne (art. 16);
- le droit pour toute personne à un *jugement équitable* et public en cas de contestations sur ses droits et obligations de caractère civil, contenu dans la Convention européenne (art. 6) et dans le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (art. 14).

Se fondant sur les mêmes principes la présente proposition d'ordonnance tend également à reconnaître un droit à la fourniture d'un minimum d'eau à toute personne physique pour ses usages domestiques.

Par ailleurs, nous faisons remarquer que, de l'avis unanime des représentants des consommateurs, une solution financière au problème des coupures pourrait passer par une réforme de tarifs et notamment la réforme des taux de TVA, la création d'un tarif social pour certaines catégories de personnes. La fin des coupures unilatérales en cas de non-paiement est à leurs yeux impérative.

2. Het afsluiten van de watervoorziening is in strijd met de internationale verdragen

In het politieke en ethische debat dat hier wordt gevoerd, dient de grootst mogelijke aandacht te worden besteed aan de teksten waarin de Rechten van de Mens worden gesteld : is het op het einde van de twintigste eeuw, in een democratisch land, mogelijk dat men een inwoner de levering van een levensbelangrijk goed als water onthoudt ?

Zelfs al hebben sommige verdragen enkel een morele waarde, zoals de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, andere hebben een dwingende waarde zoals het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens. Een eenzijdige afsluiting wegens wanbetaling in bewoonde gebouwen is in strijd met een aantal artikelen van deze verdragen.

Wij citeren :

- de gelijkheid in *waardigheid* en in rechten van alle menselijke wezens, zoals gesteld in het eerste artikel van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (art. 1);
- het verbod om wie dan ook *onmenselijk of vernederend* te behandelen, zoals gesteld in de Universele Verklaring (art. 5) zowel als in het Europees Verdrag (art. 3) en in het Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten (art. 7);
- het recht van ieder mens op een levensstandaard die voldoende is om zijn gezondheid, zijn welzijn alsmede deze van zijn familie te verzekeren, zoals gesteld in de Universele Verklaring (art. 25) en in het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (art. 12) en bevestigd in het Europees sociaal handvest (art. 16);
- eenieders recht op een eerlijke en openbare behandeling bij het bepalen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen, zoals vermeld in het Europees Verdrag (art. 6) en in het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (art. 14).

Aan de hand van dezelfde principes, beoogt dit voorstel eveneens het recht te erkennen op een minimumlevering van water voor elke natuurlijke persoon, voor huishoudelijk gebruik.

Bovendien willen wij er op wijzen dat - en ook de vertegenwoordigers van de verbruikers zijn het hierover eens - het vraagstuk van de afsluitingen financieel zou kunnen worden opgelost via een tariefwijziging en meer bepaald een hervorming van de aanslag van de BTW, de instelling van een sociaal tarief voor bepaalde categorieën personen. Er moet volgens hen absoluut een einde gemaakt aan het eenzijdig afsluiten bij wanbetaling.

3. La Région peut fixer les conditions générales de fourniture

Partie intégrante des conditions générales de fourniture, le problème des coupures peut être traité par la Région.

En effet, la distribution d'eau fait partie des compétences transférées aux Régions par la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980 (art. 6, V).

A la question de savoir si la politique de distribution englobe la détermination des conditions générales de fourniture, il faut répondre par l'affirmative. En effet, le législateur a entendu déléguer aux Régions des « blocs » de compétences dont ne peuvent être soustraits que les aspects réservés explicitement à l'Etat, ce qui n'est pas le cas des conditions de fourniture d'eau ou d'énergie.

Il ne serait d'ailleurs pas difficile de prouver, par le biais des pouvoirs implicites qui sont reconnus aux Régions (art. 10 de la loi du 8.8.1980), que la détermination de ces conditions est indispensable à l'exercice des compétences régionales en matière de distribution d'eau et d'énergie.

Ce n'est toutefois pas nécessaire dans la mesure où la compétence régionale en la matière a été confirmée à la fois par le Conseil d'Etat qui a eu l'occasion de se prononcer sur différentes propositions de lois relatives à la fourniture d'eau, de gaz et d'électricité (Doc. parl. Chambre, session 1985-1986, doc. 235/2) et par le décret relatif à la fourniture d'un minimum d'électricité pour les usages domestiques, voté le 4 juillet 1985 par le Conseil régional wallon.

Ces précédents ne pourraient, le cas échéant, être contestés par l'Etat que s'il était en mesure de prouver qu'il s'agit d'une matière dont l'indivisibilité technique et économique requiert une mise en œuvre homogène sur le plan national. Or, il faut rappeler qu'actuellement, les conditions générales de fourniture d'eau, de gaz et d'électricité sont fixées par les collèges des bourgmestre et échevins ou par le conseil d'administration des intercommunales de distribution, ce qui en rend l'homogénéité fort aléatoire.

Enfin, prétendre que les conditions de fourniture relèvent des pratiques du commerce pour justifier une éventuelle compétence nationale n'aurait pas davantage de sens dans la mesure où les relations entre les sociétés distributrices et les consommateurs ont, de l'avis unanime des auteurs et du Conseil d'Etat, une nature réglementaire et non contractuelle.

3. Het Gewest kan algemene leveringsvoorwaarden stellen

Aangezien het vraagstuk van de afsluiting noodzakelijk deel uitmaakt van de algemene leveringsvoorwaarden kan het door het Gewest worden behandeld.

De watervoorziening behoort immers tot de aan de Gewesten overgedragen bevoegdheden door de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 (art. 6, V).

De vraag of het distributiebeleid de bepaling van de algemene leveringsvoorwaarden omvat, moet bevestigend beantwoord worden. De wetgever wenste immers bevoegdheden « als één geheel » naar de Gewesten over te dragen; daarvan kunnen enkel de expliciet aan de Staat voorbehouden aspecten worden afgetrokken, wat niet het geval is voor de leveringsvoorwaarden voor water of energie.

Het valt trouwens niet moeilijk aan te tonen, via de aan de Gewesten toegezegde impliciete bevoegdheden (art. 10 van de wet van 8.8.1980), dat de bepaling van deze voorwaarden absoluut noodzakelijk is voor de uitoefening van de gewestelijke bevoegdheden inzake water- en energievoorziening.

Dit is evenwel niet nodig aangezien de gewestelijke bevoegdheid ter zake werd bevestigd door de Raad van State die de gelegenheid had zich uit te spreken over een aantal wetsvoorstellen inzake de levering van gas en elektriciteit (Parl. St. Kamer, zitting 1985-1986, st. 235/2) en door het decreet betreffende de minimumlevering van elektriciteit voor huishoudelijk gebruik dat op 4 juli 1985 door de Waalse Gewestraad werd goedgekeurd.

Deze precedentes zouden, in voorkomend geval, enkel door de Staat kunnen worden betwist indien hij kan bewijzen dat het een onderwerp betreft waarvan de technische en economische ondoorzichtigheid een homogeen aanpak vergt op nationaal niveau. Welnu, wij herinneren eraan dat de algemene leveringsvoorwaarden voor water, gas en elektriciteit op dit ogenblik door de colleges van burgemeester en schepenen worden bepaald of door de raad van bestuur van de intercommunale distributiemaatschappijen, wat de homogeniteit wel heel wisselvallig maakt.

Tot slot, een mogelijke nationale bevoegdheid verantwoord met de bewering dat de leveringsvoorwaarden tot de handelspraktijken behoren, zou niet meer zin hebben, want de relatie tussen de distributiemaatschappijen en de verbruikers, daar zijn de indieners en de Raad van State het over eens, is van réglementaire aard en niet contractueel.

Il faut donc en conclure que la détermination des conditions générales de fourniture d'eau et d'énergie relève bien de la compétence régionale.

4. Mettre un terme aux coupures unilatérales

Eternelle pomme de discorde entre consommateurs et distributeurs, le droit d'interrompre unilatéralement la fourniture d'eau ou d'énergie au débiteur défaillant se trouve inscrit dans les conditions générales de fourniture de toutes les sociétés distributrices.

La situation de monopole qui est la leur ne laisse guère la possibilité au consommateur d'y échapper. Ce n'est qu'abusivement qu'on a pu parler de sa part d'une adhésion contractuelle là où il n'y avait manifestement que fixation unilatérale des droits et obligations des parties par le service public. L'assimilation à une relation contractuelle n'avait pas d'autre but que de fonder le pouvoir d'interrompre les fournitures sans l'intervention du juge sur le droit commun des contrats. L'exception «non adimpleti contractus» permet en effet au contractant de ne pas remplir ses obligations - la fourniture d'eau ou d'énergie - si son partenaire n'exécute pas les siennes avant même de demander au juge la rupture du contrat et la liquidation des obligations.

Considérablement limitée dans la pratique, cette faculté n'a plus de sens dans une relation où les clauses contractuelles sont déterminées unilatéralement par l'un des partenaires, sans que l'autre ait la possibilité de les refuser. Elle aboutit en effet à un déséquilibre dangereux qui n'est pas compensé par l'arbitrage du juge.

La nature réglementaire des conditions générales de fourniture, unanimement admise par la doctrine et par le Conseil d'Etat, oblige donc le législateur régional à intervenir pour restaurer un équilibre compromis entre les sociétés distributrices et les consommateurs. Il est en son pouvoir d'interdire les coupures unilatérales, nonobstant toute stipulation contraire, et de contraindre ainsi la société distributrice à faire le détour par la procédure judiciaire.

La compétence des tribunaux étant réservée à la loi par la Constitution (art. 94), il n'appartient toutefois pas au législateur régional d'intervenir en cette matière, soit en aménageant la procédure, soit en imposant certaines obligations au juge (C. arb., arrêt 66 du 30.6.1988). Aussi se borne-t-il, en interdisant les coupures unilatérales, à contraindre implicitement les sociétés distributrices à obtenir une décision judiciaire

Wij komen dus tot de conclusie dat de bepaling van de algemene leveringsvoorwaarden voor water en energie wel degelijk tot de bevoegdheden van het gewest behoort.

4. Een einde maken aan het eenzijdig afsluiten

Het recht om de water- of energievoorziening van de wanbetaler eenzijdig af te sluiten - een eeuwige twistappel tussen verbruikers en verdelers - staat in de algemene leveringsvoorwaarden van al de distributie-maatschappijen.

Het monopolie van deze maatschappijen maakt het de verbruiker haast onmogelijk dit te vermijden. Ten onrechte had men het over een contractuele aansluiting daar waar de rechten en plichten van de partijen klaarblijkelijk eenzijdig werden vastgelegd door de openbare dienst. De gelijkstelling met een contractuele relatie was er enkel om de bevoegdheid de leveringen eenzijdig af te sluiten zonder inmenging van de rechter, te rechtvaardigen met het gemeen recht van de contracten. De uitzondering «non adimpleti contractus» maakt het de contractant inderdaad mogelijk zijn verplichtingen - de levering van water of energie - niet na te komen, indien zijn partner de zijne niet nakomt, zelfs alvorens bij de rechter contractbreuk en ontheffing van de verplichtingen te vragen.

Deze in de praktijk heel beperkte mogelijkheid is zinloos in een relatie waarin de contractuele clausules eenzijdig worden bepaald door één van de partners, en waarbij de andere geen kans heeft hen af te wijzen. Dit leidt in feite tot een gevaarlijk onevenwicht dat niet wordt goedge maakt door een rechterlijke arbitrage.

De reglementaire aard van de algemene leveringsvoorwaarden, die eenparig wordt erkend door de rechtsleer en door de Raad van State, verplicht de hoofdstedelijke wetgever dus in te grijpen om het evenwicht te herstellen tussen de distributiemaatschappijen en de verbruikers. Het ligt in zijn vermogen een verbod te leggen op het eenzijdig afsluiten, tegen elke tegengestelde bepaling in, en de distributiemaatschappijen aldus te dwingen een omweg te maken via de rechtsprocedure.

De bevoegdheid van de rechtbanken wordt door de Grondwet aan de wet voorbehouden (art. 94), het komt de hoofdstedelijke wetgever dus niet toe zich hierin te mengen, door het instellen van een procedure of door de rechter bepaalde verplichtingen op te leggen (Arb., arrest 66 van 30.6.1988). Daarom beperkt hij zich ertoe, door het eenzijdig afsluiten te verbieden, de distributiemaatschappijen stilzwijgend

pour pouvoir procéder à l'interruption des fournitures. Il appartiendra au juge d'utiliser les pouvoirs qui lui sont reconnus par le code judiciaire pour trouver des solutions alternatives, depuis le plan d'apurement de la dette au placement d'un disjoncteur de faible intensité ou d'un compteur muni d'un système de rationnement.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Article 1er

Satisfait à l'obligation formulée par l'article 8 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises.

Article 2

Définit le champ d'application de l'ordonnance qui s'étend à la distribution d'eau destinée aux personnes physiques pour leurs seuls usages domestiques.

Article 3

Garantit un minimum de fourniture d'eau aux personnes physiques.

Article 4

Interdit aux sociétés distributrices de s'arroger le droit d'interrompre unilatéralement la fourniture d'eau. Comme tout créancier, elles devront dorénavant s'adresser au tribunal compétent pour y être autorisées, à condition d'avoir assuré le minimum de fourniture visé à l'article 3.

Article 5

Décrit la procédure à suivre par la société distributrice avant d'introduire une action judiciaire. Celle-ci s'inspire directement du règlement-type concernant les mesures sociales pour les consommateurs d'électricité et de gaz à usages domestiques recommandé par le Comité de contrôle de l'électricité et du gaz. Désormais, cette procédure devra obligatoirement être adoptée par l'IBDE.

te dwingen een rechterlijke beslissing te bekomen om te kunnen overgaan tot de onderbreking van de leveringen. Het zal de rechter toekomen de hem door het gerechtelijk wetboek toegezegde bevoegdheden te gebruiken om alternatieve oplossingen te vinden, gaande van het schuldaanzuiveringsplan tot de stroombeperker of een watermeter die voorzien is van een portieverdeler.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Voldoet aan de verplichting geformuleerd in artikel 8 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen.

Artikel 2

Bepaalt het toepassingsgebied van de ordonnantie inzake de watervoorziening voor uitsluitend huishoudelijk gebruik aan natuurlijke personen.

Artikel 3

Waarborgt een minimumlevering van water aan de natuurlijke personen.

Artikel 4

Verbiedt de distributiemaatschappijen zich het recht toe te eigenen éézijdig de levering van water te onderbreken. Zoals elke schuldeiser moeten zij zich voortaan richten tot de bevoegde rechtbank om er de toelating voor te krijgen, op voorwaarde dat zij de minimumlevering waarvan sprake in artikel 3 hebben verzekerd.

Artikel 5

Beschrijft de procedure die door de distributiemaatschappij moet worden gevolgd alvorens een rechtsvordering in te stellen. Deze is rechtstreeks gebaseerd op het modelreglement inzake de sociale maatregelen voor de verbruikers van elektriciteit en gas voor huishoudelijk gebruik, aanbevolen door het Controlecomité voor Gas en Elektriciteit. Deze procedure zal voortaan verplicht worden voor de BIWD.

Article 6

Afin d'éviter qu'il ne serve de moyen de pression pour obtenir le paiement des factures, le placement d'un compteur d'eau muni d'un système de rationnement est subordonné à la demande écrite du débiteur défaillant ou à l'autorisation du tribunal.

André DROUART
Dolf CAUWELIER
Paul GALAND
Marie NAGY
Philippe DEBRY
Alain ADRIAENS

Artikel 6

Om te vermijden dat het als drukkingsmiddel wordt gebruikt om de betaling van de rekeningen te bekomen, wordt het plaatsen van een watermeter met een rantsoeneringssysteem afhankelijk gemaakt van het schriftelijk verzoek van de in gebreke blijvende debiteur of van de machtiging van de rechtbank.

PROPOSITION D'ORDONNANCE

Article 1er.

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 107^{quater} de la Constitution.

Article 2.

La présente ordonnance s'applique à la distribution d'eau par l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau aux personnes physiques pour leurs usages domestiques.

Article 3.

§ 1er. Nonobstant toute convention contraire, l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau est tenue d'assurer, en tout état de cause et de manière ininterrompue, un minimum d'approvisionnement en eau aux personnes visées à l'article 2.

§ 2. Le minimum d'approvisionnement est fixé à un volume de 50 m³ d'eau par abonné et par an, augmenté de 10 m³ par personne faisant partie du ménage.

L'Exécutif règle les modalités d'application du présent article.

Article 4.

§ 1er. La fourniture d'eau ne peut être interrompue ou suspendue unilatéralement par l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau en cas de non-paiement des factures par l'abonné ou par le propriétaire de l'immeuble.

Toute stipulation contraire inscrite dans les conditions générales ou particulières de fourniture doit être considérée comme nulle et non avenue.

§ 2. L'autorisation de suspendre ou d'interrompre la fourniture d'eau ne pourra être accordée par un tribunal que si l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau apporte la preuve que le minimum d'approvisionnement prévu à l'article 3 a été fourni.

Article 5.

Nonobstant toute stipulation contraire incluse dans les conditions générales de fourniture, toute action judiciaire de l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau à l'encontre d'un débiteur défaillant doit être précédée de la procédure suivante :

1. En cas de non-paiement dans un délai minimum de 10 jours à dater de la réception de la facture, présumée acquise 5 jours après la date d'envoi jusqu'à preuve du contraire, un rappel est envoyé à l'abonné.

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

Artikel 1.

Deze ordonnantie regelt een materie waarvan sprake in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

Artikel 2.

Deze ordonnantie is van toepassing op de waterverdeling voor huishoudelijk gebruik door de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie aan natuurlijke personen.

Artikel 3.

§ 1. Niettegenstaande elke tegengestelde overeenkomst, wordt de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie ertoe verplicht, in ieder geval en op ononderbroken wijze, een minimum aan water te leveren aan de personen waarvan sprake in artikel 2.

§ 2. De minimumlevering wordt bepaald op een volume van 50 m³ water per abonnee, per jaar, verhoogd met 10 m³ per persoon die tot het gezin behoort.

De Executieve regelt de nadere regels voor de toepassing van dit artikel.

Artikel 4.

§ 1. De levering van water mag niet éézijdig door de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie worden onderbroken, in geval van niet-betaling van de rekeningen door de abonnee of de eigenaar van het gebouw.

Elke andersluidende bepaling in de algemene of bijzondere leveringsvoorwaarden is nietig.

§ 2. De machtiging om de levering van water te onderbreken kan alleen door een rechtbank worden verleend indien de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie het bewijs levert dat de minimumlevering bepaald in artikel 3 werd uitgevoerd.

Artikel 5.

Niettegenstaande elke andersluidende bepaling in de algemene leveringsvoorwaarden moet elke rechtsvordering van de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie tegen een debiteur die in gebreke blijft door de volgende procedure worden voorafgegaan :

1. Er wordt de abonnee een herinnering gezonden in geval van niet-betaling binnen minimum 10 dagen na ontvangst van de rekening, verondersteld ontvangen 5 dagen na datum van verzending tot het bewijs

Celui-ci reproduit le texte de la présente ordonnance et invite l'abonné à prendre contact, en cas de difficultés de paiement, avec le distributeur ou avec le Centre public d'aide sociale ou une autre institution sociale de sa commune.

2. Si le paiement n'a pas été effectué dans un délai d'au moins 10 jours après la réception de ce rappel, présumé acquis 5 jours après la date d'envoi de celui-ci jusqu'à preuve du contraire, l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau met l'abonné en demeure par écrit. Celui-ci reproduit le texte de la présente ordonnance et invite l'abonné à prendre contact, en cas de difficultés de paiement, avec l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau ou avec le Centre public d'aide sociale ou une autre institution sociale de sa commune. L'abonné est en outre informé du fait qu'il peut, s'il le désire, demander le placement d'un compteur d'eau à prépaiement afin de limiter sa consommation.

La mise en demeure mentionne que l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau communique au Centre public d'aide sociale de la commune du lieu de résidence, l'identité des abonnés qui n'ont pas encore réglé leur dette 10 jours après la mise en demeure, ainsi que le montant dû. Elle précise en outre que l'abonné qui désire que son nom ne soit pas communiqué au Centre public d'aide sociale est tenu d'en aviser aussitôt l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau.

3. Le Centre public d'aide sociale est tenu de prendre contact avec la personne dont le nom et l'adresse lui ont été communiqués par l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau; il est tenu de lui fournir les conseils nécessaires et, s'il rentre dans les conditions requises, l'aide financière en vue de l'apurement de sa dette.

Article 6.

Le placement, par l'Intercommunale Bruxelloise de Distribution d'Eau, d'un compteur d'eau à prépaiement sur une installation ne peut être opéré que moyennant l'accord écrit de l'abonné ou à la suite d'une décision judiciaire.

Le 27 août 1991.

André DROUART
Dolf CAUWELIER
Paul GALAND
Marie NAGY
Philippe DEBRY
Alain ADRIAENS

van het tegendeel is geleverd. Bij de herinnering wordt de tekst van deze ordonnantie gevoegd en de abonnee wordt uitgenodigd zich, in geval van betalingsmoeilijkheden, in verbinding te stellen met de verdeler, met het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of met een andere sociale instelling van zijn gemeente.

Indien de betaling niet wordt uitgevoerd binnen minimum 10 dagen na ontvangst van de herinnering, verondersteld ontvangen vijf dagen na datum van verzending tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, stelt de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie de abonnee schriftelijk in gebreke. Bij deze ingebrekestelling wordt de tekst van deze ordonnantie gevoegd en de abonnee wordt uitgenodigd zich, in geval van betalingsmoeilijkheden, in verbinding te stellen met de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie of met het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn of met een andere sociale instelling van zijn gemeente. De abonnee wordt bovendien ingelicht over het feit dat hij, desgewenst, de plaatsing kan vragen van een watermeter met voorafbetaling om zijn verbruik te beperken.

De ingebrekestelling vermeldt dat de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie aan het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van de gemeente van de woonplaats, de identiteit mededeelt van de abonnees die hun schuld binnen de 10 dagen na de ingebrekestelling nog niet hebben geregeld, evenals het verschuldigde bedrag. Bovendien vermeldt de ingebrekestelling duidelijk dat de abonnee die wenst dat zijn naam niet aan het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn wordt medegedeeld, verplicht is de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie hiervan onmiddellijk op de hoogte te brengen.

Het Centrum voor Maatschappelijk Welzijn is verplicht zich in verbinding te stellen met de persoon van wie de naam en het adres door de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie werden medegedeeld en is verplicht hem de nodige raad te geven en, indien hij aan de vereiste voorwaarden voldoet, hem financiële hulp te verlenen voor de aanzuivering van zijn schuld.

Artikel 6.

De plaatsing door de Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie van een watermeter met voorafbetaling op de installatie kan slechts geschieden op schriftelijk verzoek van de abonnee of als gevolg van een rechterlijke beslissing.

27 augustus 1991.